

før konventionens ikrafttræden er således ikke reguleret af konventionen, men overladt til national ret.

Anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om samvær og forældremyndighed truffet før ikrafttrædelsen af Haagerbørnebeskyttelseskonventionen i forhold til de lande, der er involveret i den pågældende sag, er i dansk ret reguleret af børnebortførelsesloven, Den Nordiske Domslov og lov om udlevering til et andet nordisk land i anledning af visse beslutninger om forsorg eller behandling. Der henvises til betænkningens afsnit 3.5.2.1.2.

Konventionen indeholder ikke overgangsbestemmelser i relation til lovvalgsreglerne i kapitel III. Som det fremgår af betænkningens afsnit 3.7.1.6. vil lovvalgsreglen i artikel 15 (om den lov, der finder anvendelse på afgørelser om beskyttelsesforanstaltninger) naturlig følge overgangsreglen i artikel 53, stk. 1. Samme klare løsning gives imidlertid ikke i relation til lovvalgsreglerne om forældreansvar efter loven (artikel 16-18). Konventionen tager således ikke stilling til, om et forældreansvar, der efter national ret er etableret inden konventionens ikrafttræden, fortsætter, selvom anvendelse af artikel 16, stk. 1, på ikrafttrædelsestidspunktet vil medføre ændret placering af forældreansvaret. Ifølge den forklarende rapport til konventionen må denne situation løses efter nationale regler. Der henvises til betænkningens afsnit 3.7.2.5.

Udvalget har ikke fundet grundlag for at foreslå, at der indføres regler herom i dansk ret. Udvalget har herved lagt vægt på, at sager, der måtte falde uden for konventionen på grund af overgangsbestemmelsen, i de fleste tilfælde vil blive opfanget af andre konventioner, især Europarådskonventionen af 1980 og Haagerkonventionen af 1980 eller vil blive anerkendt på ulovbestemt grundlag. Der henvises til betænkningens afsnit 3.7.2.5.

Efter artikel 54 skal meddelelser, der sendes til centralmyndigheden eller til en anden myndighed i en kontraherende stat, være affattet på det originale sprog i afsenderstaten og ledsages af en oversættelse til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i modtagerstaten. Hvis dette ikke er muligt, skal meddelelsen ledsages af en oversættelse til fransk eller engelsk. Efter artikel 43 er alle dokumenter, der fremsendes eller udstedes efter konventionen, fritaget for legalisering eller lignende. Udvalget har ikke fundet behov for at indføre gennemførelsesbestemmelser i relation til disse bestemmelser.

Konventionen lægger op til, at der i vidt omfang er direkte kontakt mellem de kompetente myndigheder i de kontraherende stater udenom centralmyndigheder-

ne. Efter artikel 34, stk. 2, kan staterne dog bestemme, at anmodninger om oplysninger om et barn og andre involverede efter artikel 34 skal sendes til den pågældende stats myndigheder gennem dens centralmyndighed. Samtidig kan staterne efter artikel 44 udpege de myndigheder, hvortil anmodninger om overførsel af kompetence (artikel 8-9) og om anbringelse af børn i en anden stat (artikel 33) skal rettes. Udvalget har anbefalet, at Danmark ved ratifikationen afgiver erklæring om, at sådanne henvendelser skal rettes til centralmyndigheden. Der henvises til betænkningens afsnit 3.6.3.8.

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender kan tilslutte sig udvalgets ovennævnte vurderinger og forslag. I relation til overgangsreglerne er ministeriet således enig i, at foranstaltninger, der ikke er omfattet af konventionen, ofte vil være omfattet af konventioner, som Danmark allerede har indgået, eller vil blive anerkendt på ulovbestemt grundlag, jf. pkt. 3.3.2.

Ministeriet er ligeledes enig med udvalget i, at der sandsynligvis ikke vil fremkomme mange henvendelser efter artikel 8, 9, 33 og 34, og at det derfor er mest hensigtsmæssigt, at sådanne henvendelser sendes til den danske centralmyndighed, der kan videresende henvendelsen til rette myndighed. På den måde får centralmyndigheden mulighed for at vejlede myndigheden om konventionens betydning for den pågældende henvendelse. Ved ratifikationen vil der blive afgivet en erklæring om, at henvendelser efter artikel 8, 9, 33 og 34 skal rettes til centralmyndigheden. En sådan erklæring vil senere kunne ændres, hvis denne fremgangsmåde viser sig at være u hensigtsmæssig.

3.6.2. Forholdet til eksisterende konventioner m.v.

Som nævnt i pkt. 3.4.3. har Danmark tilsluttet sig følgende konventioner inden for konventionens anvendelsesområde: Den Nordiske Ægteskabskonvention, Den Nordiske Domskonvention, Europarådskonventionen af 1980 samt Haagerkonventionen af 1980.

Efter artikel 50 har Haagerkonventionen af 1980 forrang frem for Haagerbørnebeskyttelseskonventionen, og efter artikel 52 påvirker konventionen ikke internationale aftaler, som staterne har indgået inden Haagerbørnebeskyttelseskonventionen, medmindre landene afgiver erklæring herom. Disse konventioner er derfor ikke til hinder for Danmarks deltagelse i Haagerbørnebeskyttelseskonventionen, og denne deltagelse vil heller ikke berøre anvendelsen af disse konventioner i dansk ret.

Desuden har Danmark, Finland, Norge og Sverige hver især gennemført ensartet lovgivning om udlevering på grundlag af beslutninger om forsorg eller be-